

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5676/2020
Гж-ап 23/2020
19.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Марија Китаровић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ обе из ..., које заступа пуномоћник Бранислав Стојановић, адвокат из ..., Предузећа за вртно-цвећарску производњу и уређење простора „Нови расадници“ ДОО Београд, кога заступа пуномоћник Предраг Поповић, адвокат из ..., Републике Србије коју заступа Државно правобранилаштво Београд и Градске општине Палилула коју заступа Општински правобранилац Палилуле Београд, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 300/15 од 17.12.2015. године и жалби тужиле изјављеној против решења Апелационог суда у Београду РЗ 16/19 од 12.09.2019. године, у седници одржаној 19.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба тужиле изјављена против решења Апелационог суда у Београду РЗ 16/19 од 12.09.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 300/15 од 17.12.2015. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Гж 300/15 од 17.12.2015. године, ставом првим изреке потврђена је пресуда Првог основног суда у Београду П 45181/10 од 19.05.2014. године у ставу другом изреке и делу става трећег изреке којим је тражено да се утврди да је тужилца носилац права коришћења кп. бр. .../... површине 6,71 ар, уписане у лист непокретности ... КО ... у односу на тужене ВВ, Предузеће за вртно-цвећарску производњу и уређење простора „Нови расадници“ ДОО Београд, Републику Србију и Градску општину Палилула, као и у делу којим је тражено да се утврди да је тужилца власник породичне стамбене дворишне зграде уписане у лист непокретности ... КО ..., као и зграде број 1, 2 и 3 у ... у улици ... број ... и то оног њеног дела који је саграђен на кп. бр. .../... КО ... и носилац права коришћења кп. бр. .../... површине 4,25 ари уписане у лист непокретности ... КО ... у односу на тужене ББ, ВВ, Републику Србију и Градску општину Палилула, у ставу петом изреке, у ставу шестом изреке у односу на тужене ББ, ВВ, Републику Србију и Градску општину Палилула, као и у ставу деветом изреке и жалба тужиле је у том делу одбијена као неоснована. Ставом другим изреке укинута је првостепена пресуда у делу става трећег изреке којим је тражено да се утврди да је тужилца носилац права

коришћења кп. бр. .../... површине 6,71 ар уписане у лист непокретности ... КО ... у односу на тужену ББ и да је власник породичне стамбене дворишне зграде уписане у лист непокретности ... КО ... као зграда број 1, 2 и 3 у ... у улици ... број ... и то оног њеног дела који је саграђен на кп бр .../... КО ... и носилац права коришћења кп. бр. .../.. површине 4,25 ари уписане у лист непокретности ... КО ... у односу на тужено Предузеће за вртно-цветњарску производњу и уређење простора „Нови расадници“ ДОО Београд, у ставу четвртог изреке, шестом изреке у односу на тужено Предузеће за вртно-цветњарску производњу и уређење простора „Нови расадници“ ДОО Београд, у ставу седмом и осмом изреке и предмет је у том делу враћен истом првостепеном суду на поновно суђење. Ставом трећим изреке укинута је допунско решење првостепеног суда П 45181/10 од 04.11.2014. године и списи предмета у том делу су враћени истом првостепеном суду на поновни поступак.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену у односу на став први изреке, тужила је благовремено изјавила ревизију на основу члана 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09), погрешно се позивајући на одредбу члана 404. важећег ЗПП.

Решењем РЗ 16/19 од 12.09.2019. године, Апелациони суд у Београду није предложио Врховном касационом суду одлучивање о изјављеној ревизији у смислу члана 395. ЗПП.

Против овог решења тужила је изјавила жалбу због битних повреда одредаба парничног поступка, непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност жалбе применом члана 411. у вези члана 373. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да жалба тужиље није дозвољена.

Жалба као редовни први лек може се изјавити против пресуде донете у првом степену (члан 355. ЗПП) и против решења првостепеног суда (члан 385. ЗПП). Против правноснажне пресуде донете у другом степену (члан 394. ЗПП) и против решења другостепеног суда (члан 412. ЗПП) странке могу изјавити ревизију.

Имајући у виду да Закон о парничном поступку, који се у овом случају примењује, не предвиђа жалбу као правни лек који се може изјавити против решења другостепеног суда, жалба тужиље није дозвољена.

Према члану 395. ЗПП („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09) који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 55/14) ревизија је изузетно дозвољена и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом по члану 394. овог закона, када је по оцени апелационог суда о допуштености ове ревизије потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или када је потребно ново тумачење права.

Услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 395. ЗПП нису испуњени јер другостепени суд није уважио предлог ревидента, што је услов за дозвољеност ревизије.

Ревизија тужиље није дозвољена ни као редовна.

Према члану 506. став 1. (прелазне и завршне одредбе) Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11) поступци започети пре ступања на снагу овог закона спровешће се по одредбама ЗПП („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09). Међутим, према члану 23. став 3. новела Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11), објављених у „Службеном гласнику РС“ број 55/14, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона. У овом случају правноснажна другостепена пресуда која се побија ревизијом донета је 17.12.2015. године, после ступања на снагу наведених новела ЗПП.

Тужба у овом спору ради утврђења права својине и права коришћења поднета је 31.08.2006. године и као вредност предмета спора означено је 500.001,00 динар. Тужба је преиначена истицањем евентуалног тужбеног захтева поднеском од 04.02.2013. године, а затим је евентуални тужбени захтев преиначен поднеском од 01.11.2013. године, без промене означене вредности предмета спора у тужби.

У овом имовинско-правном спору који се односи на утврђење права својине и коришћења у коме вредност предмета спора означена у тужби очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић